

Hodina pravdy

Elán

Reťaze, nožíky, kopance, modriny,
dostal som po držke od zlých a od silných,
takýto rituál mávali zbojníci,
pod Hlavnou stanicou na našej ulici.
Čakal som, že sa ma raz niekto zastane,
vždy som sa vyskytol hneď prvý na rane.

Oni ma učili dostávať aj dávať,
unikať, kde sa dá doprava, doľava,
dnes už viem rozdávať, udrieť a nezabiť,
bránim sa, svet nie je rozprávka pre slabých.

Nečakám, že sa ma raz niekto zastane,
ja proste vždy budem hneď prvý na rane.

R: Hej, hej, hej, hej bratia žime, dajako vydržíme,
hej, hej, hej, hej bratia pime a možno raz pochopíme,
jak po lete musí prísť jeseň, tak po zime príde jar,
február musí prísť preto, že pred ním bol január.

Nechávam všetko tak, keď o to nestojím,
vo mne je malý strach, ktorý sa nebojí,
to, čo si nemyslím, nikomu nepoviem,
môj majster so mnou bdie, na všetko odpovie.

Že sa tých najslabších raz za čas zastanem,
zdá sa, že vždy budem hneď prvý na rane.

R: